

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

Consid. I. die Dominica. Carceris Inferni Angustiæ, Tenebræ, Fœtor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

Confideratio I.

Pro die Dominica.

Carcer Inferni.

Angustia.

CONsidera, primam injuriam, quam DEO infert Anima, esse quod abutatur libertate sibi concessa, violando in DEI oculis præcepta sibi lata, & protestando factis ipsis, quod nolit servire DEO suo: *Dixisti, non seruiam. Jer. 2.* Hinc ad puniendam & vindicandam temeritatem tam detestabilem, fabricatus est ipse DEUS carcerem aliquem subterraneum in imo Universi loco, ubi par erat eum constitui, ut quàm longissimè abesset à celo. Ibi, quamvis ipse locus satis amplus sit, damnati tamen non habebunt vel illud solatium, ac laxamentum, quo fruitur aut miser aliquis captivus, suos intra muros obambulando; aut misellus æger, suo in lecto se ex uno in aliud latus obvertendo. Siquidem *Congregabuntur in congregatione unius fascis in lacum, & claudentur ibi in carcere. Isa. 24. v. 22.* Hærebunt ibi compacti in unum fascem, & unus alteri impositus cumulatim tanquam victimæ infelices; & hoc tam propter multitudinem damnatorum, quibus angusta fiet ingens ceteroquin illa fossa; quàm multo magis propter ipsum ignem, qui ipsis pro compedibus erit & catenis: *Pluet super peccatores laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eorum. Psal. 10.* Et præter ista DEUS non concurret cum ipsis ad ullum motum, qui sit vel tantillo refrigerio; cum nullam amplius eorum rationem

tionem habeat, perinde ac si jam in Mundo non essent. *Obliviscatur ejus misericordia. Job. 24. v. 21.* Hinc miseri illi non constricti tantum erunt, sed etiam immobiles, & idcirco si Beatorum aliquis (ut Anselmus ait in libro Similitudinum) tanti erit robotis, ut, si res posceret, totam loco movere terram posset; Reprobis vicissim quilibet tam erit debilis, ut ne dimovere quidem possit ab oculo vermiculum, qui illum roderet. Habebit igitur carcer ille muros suos, latos plus quam quatuor millia miliarium Italicorum; quanta scilicet est à superficie terræ ad Infernum distantia: si tamen ipsi crassiores non essent subtilissima papyro, tam erunt debiles captivi, ut perfringere illos, & fugâ elabi non possent: *Ligatis manibus & pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores. Matth. 23.* Quæ igitur obsecro conditio erit peccatoris assueti jussa dare, assueti vivere suo arbitrio vel ingratis DEI sui, dum se videbit clausum in loco tam profundo infra pedes rerum conditarum omnium, infra pedes ipsorum Dæmonum, absque eo quod unquam per omnem æternitatem recuperaturus sit libertatem illam, quam tam caram habebat? O libertatem detestabilem, quæ definit in servitutum, quæ non habet finem! Quanto satius erat, modico tempore ferre dulce jugum præceptorum DEI, quam vivere in æternum constrictum laqueis tam formidandis!

Tenebræ.

- II. **C**onsidera, carcerem hunc non tantum fore angustissimum, sed etiam ultra omnem modum tenebricosum. Erit quidem ibi ignis, sed spoliatus luce, sic ut patiantur quidem oculi ex aspectu horribilissimorum spectro-

spectrorum, sed simul destituantur illo solatio & recreati-
 one, quam afferunt fulgura in mediis terroribus atrocif-
 simarum tempestatum: *Vox Domini intercidentis flammam
 ignis. Psal. 18.* Verum hoc erit; quia ut affirmat S. Tho-
 mas; *ibi erit ardor sine claritate.* Prodigio penitus diver-
 so ab illo, quod patratum olim est in fornace Babylonica;
 cum ibi præcepto DEI ademptus fuerit igni ardor, & re-
 licta lux; in Inferno autem igni auferetur lux, & relin-
 quetur ardor. Insuper cum illiusmet ignis materia sit sul-
 fur, lucem habebit pallidam ac mœstam; & hæc ipsa
 permixta fumo magni illius incendij, dum sursum deorsum
 agitabitur & volvetur, implebit totum spatium vacuum
 cavernæ illius horrendæ, & constituet procellam quan-
 dam tenebrarum, juxta illud quod scriptum est: *Hi-
 sunt, quibus procella tenebrarum servata est in æternum.
 Jude 13.* Tandem ipsa multitudo corporum accumu-
 latorum magnam partem efficiet noctis illius formidan-
 dæ; cum propè nihil aëris ibi mansurum sit, aut alterius
 corporis diaphani & transparentis, præter oculos damna-
 torum, circumfessorum tenebris, & media parte cæcorum
 (S. Th. in 4. dist. 50. q. 1. a. 3.)

Considera nunc desperationem Peccatoris hac ra-
 tione sepulti. *Usque in æternum non videbit lumen.
 Psal. 58.* O infelicium infelicissimum, qui per omnem
 planè æternitatem ne tenuissimum quidem amicæ lucis
 radium aspiciet! satis fuit nox una, ut penitus canum effi-
 ceret miserum aliquem captivum; quos ergo effectus pro-
 ducet in miseris illis nox, quam nulla porro dies excipiet?
 & si inter omnes pœnas Ægypti solæ tenebræ dictæ sunt
 horribiles; *factæ sunt tenebræ horribiles. Exodi 10. v. 22.*
 Quod

quod nomen dabimus nos illis tenebris, quæ non triduo, sed semper durant?

Fætor.

III. **C**ONsidera, quantum crescat calamitas illius carceris tam angusti, tam obscuri, additamento fætoris maximi? Inprimis enim confluent illuc tanquam in fentinam aliquam, omnes terræ sordes postquam ultimæ diei ignis eandem Terram penitus purgârit (*S. Th. in 4. dist. 47. q. 2. a. 2.*) Insuper fulgur ipsum, fætozem efficiet intolerabilem, dum semper in multitudine tam stupenda ardebit. Et denique corpora ipsa damnatorum exhalebunt odorem tam pestiferum, ut unum solum eorum, positum in hoc nostro Mundo, ut S. Bonaventura observat, suffecturum esset ad illum inficiendum: *De cadaveribus eorum ascendet fætor.* *Isa. 24. v. 3.* ait Propheta, vocando illorum corpora, etsi viva, Cadavera: viva enim erunt ad pœnam, quam tolerabunt; & simul erunt cadavera proptet fætozem teterrimum, quem exhalebunt. Videndum se obtulit S. Martino Dæmonum aliquis vestitus pœnâ, & redimitus coronâ, cum dicto, sum Christus. (*Sec. Sulpit. in vita*) adora me, quia dignus sum. At Sanctus cali luce collustratus, respondit: Dominus meus coronatus est spinis, & totus perfusus Sanguine: ego in novo hoc vestium genere non novi illum. Sic detectus malus genius aufugit; fætozem tamen post se reliquit tam horrendum, ut hic solus Sancto sufficeret ad agnoscendum quis ille fuerit. Si Dæmon unus tam tetrum odorem emisit, qualis erit halitus ille pestifer, quem exhalebunt caverna, in qua collecta hæret multitudo Dæmonum & dam-

damnatorum omnium simul ligatorum, quin quidquam
ejus factoris expiret? Ipse aër diu clausus, sine alio addi-
tamento, evadit intolerabilis; judica, qualis futura sit
sentina tam multarum, tam putidarum sordium, omnis
expers exhalationis. Hæc est habitatio, quam sibi spon-
te eligunt Peccatores in omne ævum, dummodo brevi
somno infames putridæ suæ carnis libidines possint exple-
re. Hæc sunt superba illa palatia, quæ sibi apparant suo
fastu illi, qui contemnunt pauperes, & tanquam malè
olentes à se abigunt. Hoc carcere permutatur ille Para-
disus, qui nobis sanguine Filij DEI emptus tantum valet,
quantum valet datum pro eo pretium. O permutationem
infelicissimam! ô permutationem, quæ deplorabitur im-
menso mari lacrymarum sine ullo fructu! *Mortuus est di-
ves, & sepultus est in Inferno.*

Oratio.

*Ad Patrem aeternum ad evitandum Infernum
apertum.*

O Pater cælestis, Domine immensæ magnitudinis, &
& Majestatis incomprehensibilis, quæ demum abyf-
sus sinu suo potest continere tot pœnas, ut non sint
minores peccatis meis: minores temeritate, quâ tibi fui
perduellis, & volui vivere arbitrio meo? Necessè foret, ut
illa potentia, quâ me olim extraxisti ex nihilo, & nunc
singulis momentis conservas, à te impenderetur ad no-
vum Infernum fabricandum, & carcerem magis horren-
dum, ut magis responderet puniendæ meæ iniquitati. Ita
est, fateor: sed si ego desij' esse filius tuus, tu non desisti
mihi

B

mihi

mihi esse Pater. Ad te igitur confugio, & ex intimo corde te oro rogoque, ut placeat tibi destruere, non me peccatorem, in peccato meo, me condemnando; sed meum peccatum in me miserabili, ignoscendo mihi & liberando me à tanto malo. Hoc omnino est opus dignum te; vincere Bonitate tua malitiam meam, & tollere penitus ex Mundo magnum hoc Monstrum iniquitatis meae; aliter enim si damnabis me, ego quidem moriar, sed malitia mea vivet semper in illis flammis, quin unquam moriatur. Recordare igitur, quòd sum opus manuum tuarum, quae me effinxerunt ad imaginem tuam; serva igitur, quod tuum est. *Tuus sum ego, salvum me fac.* Si ego gratiam hanc non promereor, promeretur illam tuus ille Filius, quem mihi dedisti Servatorem. Averte vultum à culpis meis, & desige illum in ipsum: aspice in ipso merita illa infinita, quae ego tibi offero ad satisfaciendum debitis meis, & ad obtinendam tantam gratiam & auxilium, ut in æternum amplius non offendam te; sic ut tibi fideliter ad extremum usque momentum serviendo, ope divinae Misericordiae tua fiam dignus obtinere locum in caelesti Paradisi gloria, ubi cum omnibus Electis tibi benedicam, & gratias agam in secula seculorum. Amen.

Con-